

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića
18

Poslovni broj: P-5/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu po sutkinji toga suda Jasni Vehtersbah-Stojan, u pravnoj stvari tužitelja Damira Blažeka, OIB 63655300353, Ulica dr. Ive Kečkeša 14, Prelog, zastupan po punomoćniku Aleksandru Joksoviću, odvjetniku u Zagrebu protiv tuženika UNIVERZAL d.o.o. za komunalne djelatnosti, OIB 34319609112, V. Nazora 68, 31400 Đakovo, zastupan po punomoćniku Hrvoju Grubeši, odvjetniku u Osijeku, radi proglašenja, pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, nakon održane i dovršene glavne rasprave dana 18. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja uz punomoćnika i zamjenika punomoćnika tuženika, dana 6. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Pljenidba i prijenos novčanih sredstava u odnosu na tuženika UNIVERZAL d.o.o., sa sjedištem u Đakovu (Grad Đakovo), V. Nazora 68, OIB: 34319609112, temeljem bjanko zadužnice, potvrđene od strane javnog bilježnika Jasenke Crnčec, iz Čakovca, Ivana Gorana Kovačića 6, Broj: OV-2001/14, od dana 21. ožujka 2014. godine, za iznos od 1.377,93 EUR, proglašava se nedopuštenim.

II. Nalaže se tuženiku UNIVERZAL d.o.o., sa sjedištem u Đakovu (Grad Đakovo), V. Nazora 68, OIB: 34319609112, da tužitelju Damiru Blažeki, iz Preloga, Ulica dr. Ive Kečkeša 14, OIB: 63655300353, isplati iznos od 1.510,65 EUR (slovima: tisuću petstodeset eura i šezdesetpet centi) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana 20.05.2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku UNIVERZAL d.o.o., sa sjedištem u Đakovu (Grad Đakovo), V. Nazora 68, OIB: 34319609112, da naknadi tužitelju Damiru Blažeki, iz Preloga, Ulica dr. Ive Kečkeša 14, OIB: 63655300353, troškove parničnog postupka u iznos od 2.573,98 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenom. U tužbi navodi da je zaključkom i rješenjem Općinskog suda u Čakovcu, broj: Ovr-917/2024-4 od 5. prosinca 2024. upućen tužitelj u svojstvu ovršenika da u roku od 15 dana od primitka istog pokrene parnicu protiv tuženika, u svojstvu ovrhovoditelja, kojom će iz razloga koje je naveo u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa zaplijenjenih sredstava nedopuštenim zatražiti da se isto proglasi nedopuštenom. Tuženik je u svojstvu ovrhovoditelja dana 26. rujna 2024. podnio FINI zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja na temelju bjanko zadužnice potvrđene od strane javnog bilježnika Jasenke Crnčec iz Čakovca, broj: OV-2001/14 od 21. ožujka 2014. Predmetni zahtjev za izravnu naplatu zaprimljen je kod FINE 9. listopada 2024. Navedenom bjanko zadužnicom tužitelj je u svojstvu dužnika dao suglasnost da se radi naplate tražbine u iznosu od 50.000,00 HRK (6.636,14 EUR) zaplijene svi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa u skladu sa izjavom sadržanom u ispravi izravno s računa isplate tuženiku kao vjerovniku. Temeljem navedene bjanko zadužnice tuženik je zahtijevao izravnu naplatu prema specifikaciji od 26. rujna 2024., a temeljem koje je zahtijevao prisilnu naplatu glavnice u iznosu od 1.377,93 EUR.

1.1. Tužitelj navodi da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja već ranije, 2016. godine zahtijevao prisilnu naplatu putem FINE na osnovu iste ovršne isprave, odnosno navedene bjanko zadužnice za iznos glavnice od 3.128,46 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 3. lipnja 2016. godine, te je naplaćen cijeli traženi iznos. Tužitelj pojašnjava da je sa tuženikom sklopio Ugovor o zakupu boksa broj 4 u zatvorenom dijelu gradske tržnice Đakovo dana 18. ožujka 2014. godine time da je tužitelj zastupao TD DABLA d.o.o. kao zakupnika, dok je tuženika u svojstvu zakupodavca zastupao Ćiko Šimić u svojstvu direktora. Tužitelj tvrdi da je sav eventualni dug tužitelja već podmiren provođenjem postupka prisilne naplate tijekom 2016. godine, dakle da je cjelokupna tražbina tužitelja koja je osigurana bjanko zadužnicom od 21. ožujka 2014. prestala ispunjenjem, pa tuženik nije bio ovlašten potraživati izravnu naplatu novčane tražbine putem financijske agencije.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da su ugovorne strane sklopile još jedan ugovor o zakupu broj: 36/1-2015 od 12.1.2015. na određeno vrijeme do 31.12.2016. godine, time da je tužitelj kao zakupnik još tri mjeseca nastavio koristiti boks na tržnici do ožujka 2017. godine. Tražbina koju sada namiruje tuženik ne odnosi se na već navedenu tražbinu s obzirom da je između stranaka nastavljen poslovni odnos u kojem su nastale nove nenamirene tražbine po osnovi Ugovora o zakupu.

3. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj navodi da je bjanko zadužnica dana kao sredstvo osiguranja obveza TD DABLA d.o.o., kojeg je zastupao tužitelj kao direktor, a koje su proizlazile iz Ugovora o zakupu od 18. ožujka 2014. Navodi da je točno da su tuženik i TD DABLA d.o.o. sklopili Ugovor o zakupu 12. siječnja 2015. godine. Parnične stranke kao ugovorne strane predmetnih ugovora o zakupu nisu imale namjeru da bjanko zadužnica služi i kao osiguranje eventualnih tražbina tuženika koje bi proizlazile na temelju kasnije sklopljenog Ugovora o zakupu, već isključivo eventualnih tražbina koje bi proizlazile na temelju Ugovora o zakupu od

18.ožujka 2014. Tužitelj se poziva na presudu VTS RH, poslovni broj: PŽ-2619/2024-2 od 6.studenog 2024.

4. Tuženik nadalje navodi da se u konkretnom slučaju radilo o jednom kontinuiranom zakupnom odnosu koji je započeo 1.3.2014. i trajao do 2017.godine.

5. Podneskom od 19.5.2025. tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev na način da je uz postojeći dodao zahtjev kojim traži da mu se isplati sve što je isplaćeno glede predmetne nedopuštene ovrhe.

6. U dokaznom postupku izvršen je uvid u ovosudno rješenje i zaključak broj: Ovr-917/2024-4 od 5.prosinca 2024, zahtjev za izravnu naplatu, specifikaciju tražbine, bjanko zadužnicu, solemnizaciju iste, specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje, zamolbu tuženika, prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, ugovor o zakupu od 18.ožujka 2014. (list 7-38 spisa), odgovor na tužbu s priložima (list 42-112 spisa), očitovanje tužitelja sa priložima (list 119-129 spisa), podnesak tuženika s priložima (list 132-137 spisa), podnesak tužitelja (list 138-156 spisa), podnesak tuženika (list 161 spisa), iskaze svjedoka Ćiko Šimića i Ivanke Vargić, te je saslušan tužitelj u svrhu dokazivanja.

7. Tužitelj je izjavio da je predmetnu zadužnicu izdao kao sredstvo osiguranja plaćanja za Ugovor o zakupu iz 2014.godine. Koliko se sjeća ista bjanko zadužnica bila je aktivirana 2015. ili 2016.godine zbog neplaćanja. U postupku se spominje još jedan ugovor ali on se ne sjeća da bi isti bio sklopljen, a niti ga ima u svojoj dokumentaciji. Misli da su predmetne prostore koristili do kraja 2015.godine, da 2016.godine nisu bili u tim prostorima, time da nakon prvotnog ugovora o zakupu iz 2014. godine više ništa nisu potpisivali. Izjavio je da s nikim od djelatnika tuženika nije pismeno niti usmeno dogovarao da se predmetna zadužnica odnosi i na neke kasnije obveze, niti je pristao da se predmetna bjanko zadužnica koja se odnosila na Ugovor o zakupu iz 2014.godine koristi za neke buduće Ugovore o zakupu.

8. Svjedok Ćiko Šimić je izjavio da je bio direktor Univerzal d.o.o. odnosno tuženika do odlaska u mirovinu u srpnju 2014.godine. Za sklapanje ugovora postojala je pravna služba kod tuženika koja je vodila računa o načinu sklapanja ugovora i naplaćivanju. Dok je on bio direktor zadužnica iz jednog ugovornog odnosa mogla je biti korištena kao sredstvo osiguranja iz drugog ugovora npr. kod odvoza smeća ili nekih drugih usluga tuženika. Nije se mogao sjetiti da li su u takvim slučajevima sklapani bilo usmeni, bilo pismeni sporazumi. Nije mu poznato da li se takav način poslovanja od strane tuženika primjenjivao i na trajanje ugovornih odnosa između stranaka kao niti da li se radi o ustaljenoj praksi između sudionika konkretnog ugovora. Nije mu poznato da bi tužitelj kao direktor DABLA d.o.o. dao pisanu ili usmenu suglasnost da se zadužnica iz ugovora o zakupu od 18.ožujka 2014. koristi za namirenje obveza koje bi tužitelj imao s osnova nekih drugih obveza prema tuženiku. Svjedok je iskazao da je važenje Ugovora o zakupu od 18.ožujka 2014. godine prestao s danom 31.prosinca 2014.godine.

9. Svjedok Ivanka Vargić izjavila je da radi na poslovima kao rukovoditeljica poslovne jedinice tržnica i parking u Univerzalu d.o.o. Poznato joj je da se nije tražilo od tužitelja da prilikom sklapanja ugovora od 12.siječnja 2015.godine preda novu zadužnicu jer je praksa bila takva da se morala koristiti jedna zadužnica odnosno prva predana zadužnica za sve slijedeće ugovore, koje su stranke sklapale s tuženikom kako se ne bi stvarao dodatan trošak strankama. U takvim slučajevima Univerzal d.o.o. sklapao je usmene sporazume sa strankama takvih ugovora. Izjavila je da je zadnji ugovor tuženika s DABLA d.o.o. bio sklopljen do 31.prosinca 2016.godine, time da je poslala slijedeći ugovor u trajanju od dvije godine tvrtki DABLA d.o.o. na potpis, no taj ugovor nije potpisan. Tužitelj nikad nije dao pisanu suglasnost da se prva zadužnica koristi i prilikom sklapanja slijedećih ugovora. Svjedokinja je iskazala da je ona osobno u ime tuženika dogovarala da se predmetna zadužnica prenosi odnosno koristi za sklapanje narednih ugovora o zakupu koje je tužitelj sklapao s tuženikom, time da se ne sjeća vremenskog razdoblja tih usmenih dogovora, time da ona nikad nije bila osoba ovlaštena za zastupanje Univerzal d.o.o. prema trećim osobama.

10. Tuženik se protivio preinaci tužbe od 19.5.2025.godine navodeći da je FINA izvršila transfer novčanih sredstava na račun tuženika, te se ima smatrati da je ovrha dovršena, pa tužitelj više nema pravni interes za deklaratornom zaštitom.

11. Ovaj sud smatra da je navedena preinaka svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, sukladno odredbi čl. 190.st.1.st.3. ZPP-a. Tužitelj je tužbom tražio da se pljenidba i prijenos novčanih sredstava proglaše nedopuštenim, no nakon podnošenja tužbe taj je prijenos ipak izvršen. Stoga je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev i osim proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim tražio je povrat isplaćenih sredstava.

12. Nakon provedenog postupka utvrđeno je :

- da je tužitelj kao ovršenik upućen na pokretanje parnice ovosudnim rješenjem i zaključkom broj: Ovr-917/2024-4 od 5.prosinca 2024.godine,
- da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja dana 26.rujna 2024. godine podnio FINI zahtjev za izravnu naplatu protiv tužitelja temeljem bjanko zadužnice potvrđene od strane javnog bilježnika Jasenke Crnčec broj: OV-2001/14 od 21.ožujka 2014.,
- da je predmetnom bjanko zadužnicom tužitelj dao suglasnost da se radi naplate tražbine u iznosu od 50.000,00 HRK (6.636,14 EUR) zaplijene svi računi kod banaka i da se novčana sredstva s tih računa izravno s računa isplate tuženiku u svojstvu vjerovnika,
- da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja temeljem navedene bjanko zadužnice zahtijevao izravnu naplatu na temelju koje je zahtijevao prisilnu naplatu glavnice u iznosu od 1.377,93 EUR,
- da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja 2016.godine zahtijevao prisilnu naplatu na temelju iste bjanko zadužnice, te da je od strane tužitelja u svojstvu ovršenika ukupno naplaćen iznos od 3.151,69 EUR odnosno cijeli iznos,

- da je tuženik u svojstvu zakupodavca s TD DABLA d.o.o. u svojstvu zakupnika sklopio Ugovor o zakupu broj: 306/1-14 i to o zakupu boksa broj 4 u zatvorenom dijelu gradske tržnice, od dana 18.ožujka 2014.godine,
- da je u predmetnom Ugovoru o zakupu u čl.4. st.2. navedeno da će kao garanciju za uredno izvršenje obveza zakupnik (ovdje tužitelj) predati zakupodavcu ovjerenu bjanko zadužnicu, dok je čl.8. određeno da ugovor prestaje istekom vremena na koji je sklopljen, a može prestati sporazumom ugovornih strana ili otkazom, dok je čl.9.istog ugovora određeno da zakup po ovom ugovoru počinje teći 1.3.2014.godine, te da se ugovor sklapa na određeno vrijeme do 31.12.2014.godine,
- da su stranke sklopile novi Ugovor o zakupu, broj: 36/1-15 dana 12.siječnja 2015.godine, time da je u čl.4.st.2. ugovora određeno da će zakupnik kao garanciju za uredno izvršenje obveza iz ovog ugovora predati zakupodavcu ovjerenu bjanko zadužnicu; čl.8. određeno je da ugovor prestaje istekom vremena na koji je sklopljen , a može prestati i sporazumom ugovornih strana ili otkazom, dok je čl.9. istog ugovora određeno da zakup po ovom ugovoru počinje teći od 1.1.2015., sklapa se ugovor na određeno vrijeme i traje do 31.12.2016.godine.

13.Odredbom čl.12.st.1. Zakona o obveznim odnosima u odnosima među trgovcima primjenjuju se trgovački običaji čiju su primjenu ugovorili i praksa koju su međusobno razvili. Praksa predstavlja način ponašanja u izvršenju obveza koja nije posebno ugovorena, niti proizlazi iz zakona već su istu stranke razvile u svojim međusobnim odnosima. Stoga se za primjenu pojedinačne poslovne prakse kao izvora prava između trgovaca u smislu odredbe čl. 12. st.1. ZOO ne traži njena opća primjena već ista mora predstavljati način postupanja koji se razvio u poslovanju točno određenih ugovornih stranaka između sebe. Dakle, radi se o praksi koja se ustalila između sudionika konkretnog ugovora izvan zakonskih ili ugovornih odredbi, te ugovorenih trgovačkih običaja, a koja se kao takva redovito primjenjuje u njihovim međusobnim pravnim poslovima.

14. Iz navedenog razloga činjenica da su stranke u jednom slučaju kao sredstvo osiguranja tražbine tuženika prema tužitelju kao sredstvo osiguranja ugovorile zadužnicu broj: Ov-2001/14 od 21.ožujka 2014., a koju je tužitelj izdao tuženiku na temelju ugovora o zakupu, broj: 306/1-14 od 18.ožujka 2014.godine, ne predstavlja razvijenu poslovnu praksu, već predstavlja ugovornu obvezu samo za konkretan ugovor. Naime, ugovorom od 18.ožujka 2014.godine predmetna zadužnica određena je kao sredstvo osiguranja točno određene tražbine (čl.291 OZ). Stoga svako korištenje navedene zadužnice za naplatu koje druge tražbine na koju se ne odnosi predmetni ugovor predstavlja postupanje suprotno načelu savjesnosti i poštenja iz čl.4. ZOO, te zlouporabu prava iz čl.6. ZOO.

15. Slijedom navedenog s obzirom da je tuženik predmetnu zadužnicu koja je bila predana kao osiguranje obveze po ugovoru od 18.ožujka 2014., predao radi naplate druge tražbine to je sud pljenidbu i prijenos novčanih sredstava proglasio nedopuštenim.

16. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, jer tužitelj u ovom postupku sa svojim konačno specificiranim tužbenim zahtjevom uspio u cijelosti, sukladno ranije obrazloženom.

17. Trošak tužitelja odnosi se na troškove zastupanja po punomoćniku - odvjetniku, a trošak je odmjerjen prema vrijednosti predmeta spora. Sud tužitelju priznaje trošak sukladno čl. 164. Zakona o parničnom postupku kako je zatraženo u predanom troškovniku i s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine RH broj 138/23), dakle 2,00 EUR/bod, što je sukladno recentnoj sudskoj praksi i to za sastav tužbe u iznosu 200,00 EUR (tbr.7. toč.1.), sastav podneska od 3.4.2025. i 19.5.2025. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak (Tbr.8.t.1), zastupanje na ročištu dana 16.6.2025., 15.1.2026., 18.5.2026. (Tbr.9/1) u iznosu od 200,00 EUR za zastupanje na svakom ročištu, što ukupno iznosi 1.200,00 eura, a kojem iznosu treba dodati pripadajući PDV od 300,00 eura, što ukupno iznosi 1.500,00 EUR, a kojem iznosu treba dodati iznos sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 26,55 EUR i sudske pristojbe za presudu u iznosu od 53,09 EUR. Tužitelju nisu priznati troškovi podneska od 18.svibnja 2026.godine kojim dostavlja troškovnik u spis s obzirom da je na ročište 18.svibnja 2026. pristupio punomoćnik osobno, te je na istom ročištu mogao i predati predmetni troškovnik. Tužitelju su priznati i troškovi vezani za izbjivanje iz pisarnice s obzirom na održano ročište pred Općinskim sudom u Đakovu i to za izbjivanje iz pisarnice u trajanju od 7 sati (Tbr.39. Tarife) u iznosu od 350,00 EUR, uporabu vlastitog automobila (Tbr. 50.3.) u iznosu od 304,85 EUR, trošak cestarine u iznosu od 35,40 EUR, te troškovi puta (Tbr.49.) u iznosu od 105,22 EUR, a kojem iznosu treba dodati i iznos pripadajućeg PDV-a., što ukupno iznosi 994,34 EUR. Dakle, tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi ukupne troškove u iznosu od 2.573,98 EUR.

18. Temeljem svega gore iznijetog sud je odlučio kao u izreci.

Čakovec, 6.srpnja 2026.

Sutkinja:

Jasna Vehtersbah-Stojan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda nenadležni Županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tome obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088a-58782**

Kontrolni broj: **0488d-87a72-fdbaf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.